चराचरगुरुस् तत्र निवसत्य् श्रम्बिकासावः गणैर विद्यांधरैः सिद्धैः सेव्यमानो महेश्वरः । 17 पिङ्गोत्तुङ्गतरात्रूरगतो यस्य अश्वते नवः सन्ध्यापिशङ्गपूर्वादिशृङ्गसङ्गसुखं शशी । 18 पेन 'स्रन्धकासुरपतेरू एकस्य 'स्रर्पपता रहि श्रूलं त्रिजगतो ज्य् ग्रस्य कृद्याच् चित्रम् उद्धृतं । चूडामणिषु यत्पाद्नखाग्रप्रतिमाङ्किताः प्रसादप्राप्तचन्द्राधी इव भात्ति सुरासुराः । 20 तं कदाचित् समुत्पन्नविश्रम्भा रकृति प्रिया स्तुतिभिस् तोषयामास भवानी पतिम् ईश्वरं । 21 ग्रस्याः स्तुतिपरो ॡष्टस् ताम् श्रङ्कम् श्रधिरोप्य सः किं ते प्रियं करोमि 'इति बभाषे शशिशिखरः । 22 ततः प्रोवाच गिरिजा, प्रसन्नो असि यदि प्रभो रम्यां काञ्चित् कयां ब्रूहि देव 'ग्रतीवनवां मम । 23 भूतं भव्यं भविष्यद् वा किं तत् स्याज् जगित प्रिये। भवती यन् न जानीयार् इति शर्वी उप्य उवाच तां। 24 ततः सा वल्लभा तस्य निर्वन्धम् ग्रकरोत् प्रभोः; प्रियप्रणयक्तिवर्थं यतो मानवतीमनः । 25 ततम् तचारुबुद्या 'एव तत्प्रभावनिबन्धनां तस्याः स्वत्यां कथाम् एवं शिवः सम्प्रत्य् ऋवर्णयत् । 26